

Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og amtskommuner	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for stat, kommune og amtskommuner	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Begrænsede økonomiske konsekvenser, jf. pkt. 4
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Begrænsede administrative konsekvenser, jf. pkt. 4
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Der henvises til bemærkningerne herom under pkt. 1 og 2.1-2.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvens af forslaget til §§ 90, 90 a og b, hvorved anvendelsesområdet opdeles i de nævnte bestemmelser.

Til nr. 2

Afhensyn til lettelse af administrationen af rentetilskrivning foreslås det, at renten fastsættes i overensstemmelse med rentelovens bestemmelser, dvs. at renten tillægges pr. dag fra forfaldsdagen i stedet for pr. påbegyndt måned. Af samme årsag indebærer forslaget, at der ikke længere opereres med et mindstebeløb på 50 kr. Der vil fortsat blive opkrævet betaling for erindringsskrivelser.

Herudover er der foretaget en sproglig justering af teksten. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændring af bestemmelsen.

Til nr. 3

Til kapitel 9

Anvendelsesområdet for kapitel 9 er nærmere defineret i forslaget til §§ 90, 90 a, 90 b og 91.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 1, er kompetencen på de områder, som Montreal-konventionen omfatter, delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Medlemsstaterne har kompetencen i forhold til ikke EU-medlemslande og i forhold til EF-luftfartsselskaber på områder, der ikke er omfattet af forordning nr. 2027/97, som ændret ved forordning

nr. 889/2002. For luftbefordring med EF-luftfartsselskaber gælder den ovennævnte forordning for så vidt angår befordring af passagerer og rejsegods.

For luftbefordring med luftfartsselskaber hjemmehørende i Grønland og på Færøerne og luftbefordring af gods, der udføres af EF-luftfartsselskaber, gælder luftfartslovens kapitel 9.

Ved indenrigs luftbefordring forstås i kapitlet luftbefordring inden for rigets grænser, hvor mellemlanding i et andet land ikke er aftalt.

Til § 90 (Montreal-konventionens art. 1, stk. 1)

Efter forslaget til § 90 gælder kapitel 9 for luftbefordring til og fra Danmark med luftfartøjer fra ikke EU-medlemslande, der har tilsluttet sig Montreal-konventionen. Af forslaget til § 90, stk. 2, fremgår, at kapitel 9 ikke gælder i det omfang befordringen omfattes af ovennævnte forordning nr. 2027/97, som ændret ved forordning nr. 889/2002.

I forslaget til § 90, stk. 1, er anvendt betegnelsen »luftfartsselskab« i stedet for »lufttrafikforetagende«, der er nævnt i den gældende § 90. Der er alene tale om en sproglig justering. Betegnelsen »luftfartsselskab« omfatter således både juridiske personer som anpartselskaber, aktieselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber m.v. og personligt ejede luftfartsforetagender. Efter Montreal-konventionens artikel 57 er der dog mulighed for, at bl.a. visse statslige og militære luftbefordringer kan undtages fra konventionens anvendelsesområde. I forslaget til § 90, stk. 3, er der åbnet for denne mulighed i Montreal-konventionen, der i øvrigt også var indeholdt i Warszawa-konventionen, jf. den gældende § 125.